

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobkyně: **Z. F.**, zast. JUDr. Radkem Bechyně, advokátem se sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 11. 2018, č. j. 1188/2018-160-SPR/3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 4. 2020, čj. 11 A 252/2018 - 36,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobkyni **se ukládá** povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku ve výši **1 000 Kč**, a to ve lhůtě **2 (dvou) týdnů** od doručení tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 4. 5. 2020 doručena kasační stížnost, kterou se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 4. 2020, č. j. 11 A 252/2018 - 36 (dále jen „napadený rozsudek“). Tímtéž podáním stěžovatelka navrhla, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnosti přiznal odkladný účinek.

[2] Napadeným rozsudkem byla zamítnuta stěžovatelčina žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 11. 2018, č. j. 1188/2018-160-SPR/3, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, Odboru dopravněsprávních činností, ze dne 19. 5. 2015, č. j. MHMP 859496/2015, sp. zn. S-MHMP 239776/2015, kterým správní orgán zamítl námitky žalobkyně jako neodůvodněné a potvrdil záznam 12 bodů v registru řidičů ke dni 12. 2. 2015.

[3] Stěžovatelka tvrdí, že jí v důsledku pozbytí řidičského oprávnění hrozí ztráta možnosti výkonu zaměstnání. Stěžovatelka pracuje v úklidové firmě a daná pozice vyžaduje operativní fungování a mobilitu dosažitelnou pouze řidičským oprávněním. Z postu svých pracovních zkušeností bude jen těžko nacházet uplatnění i v jiném oboru, ve kterém by nebyla mobilita vyžadována. Další vážnou újmu stěžovatelka spatřuje ve zvýšených nákladech spojených s navrácením řidičského oprávnění (přezkoušení v autošколе, dopravně-psychologické vyšetření). Současně uvedla, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude mít vliv na práva třetích osob, neboť přestupky, kterých se dopustila, nebyly závažné a nelze v nich spatřovat ohrožení ostatních účastníků silničního provozu.

[4] Na podporu svých tvrzení stěžovatelka předložila dokument s názvem „Specifikace mého zaměstnání“, ve kterém uvedla, že je zaměstnancem úklidové firmy a v blízké době se stěhuje mimo Prahu za svou rodinou. V zaměstnání musí být zpravidla již v 5 hodin ráno a nezřídka musí i v nočních hodinách řešit nastalé problémy. Klienti sídlí nejen v Praze, ale i mimo ni, na místech těžko dostupných veřejnou dopravou. Náplní její práce je doprava pracovníků, jejich pomůcek, závoz materiálu a často i těžkých strojů. Mobilita je tedy zcela nezbytná. Rovněž se musí starat o svou matku, která není schopna samostatně se dopravit k lékaři. Dále stěžovatelka předložila pracovní hodnocení vyhotovené společností AZURA A-Z servis, s.r.o., ze dne 27. 4. 2020 potvrzující, že je zaměstnána jako objektová vedoucí. Součástí pracovní náplně je převoz techniky, zásobování a přeprava zaměstnanců na mimořádné práce. K uvedené pracovní pozici je služební vozidlo nezbytnou součástí, neboť společnost nemá k dispozici samostatné řidiče. Stěžovatelka současně předložila Smlouvu o poskytnutí hypotečního úvěru.

[5] Žalovaný nesouhlasil s vyhověním návrhu na přiznání odkladného účinku, neboť žalobkyně měl dle jeho názoru dbát na respektování pravidel silničního provozu o to více, jestliže je existenčně závislá na řídicím oprávnění. Veřejný zájem spatřuje v dosažení 12 bodů, neboť této hranice bylo dosaženo opakovaným přestupkovým jednáním.

[6] Podle § 107 s. ř. s. *(k)asační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užívá přiměřeně.*

[7] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *(s)oud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[8] Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatelka (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32). Stěžovatelka tak musí konkretizovat, jakou újmu by pro ni znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Hrozící újma přitom musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická či bagatelní. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě tedy musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatelka v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro ni byl zásadním zásahem. Nejvyšší správní soud přitom není oprávněn ani povinen v daném ohledu nahrazovat činnost stěžovatelky a vznik újmy na její straně jakkoli dovozovat či dohledávat např. ze soudního nebo správního spisu. Stěžovatelku tudíž tíží i břemeno důkazní, které vyžaduje, aby tvrzení, kterými odůvodňuje svůj návrh na přiznání odkladného účinku, také řádně doložila.

[9] V nyní posuzovaném případě považovala stěžovatelka za újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. pozbytí řídicího oprávnění, v důsledku čehož jí hrozí ztráta zaměstnání, neboť mobilita je nezbytná pro plnění jejích pracovních povinností plynoucích z pracovní smlouvy. Nejvyšší správní soud je toho názoru, že se jedná o závažnou a stěžovatelce reálně hrozící újmu. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti dále bezprostředně nehrozí způsobením újmy jiným osobám, ba naopak, jde-li o dopravu její matky k poskytnutí lékařské péče a provedení lékařských vyšetření (jakkoli tohoto lze dosáhnout i jinými prostředky, tedy není na stěžovatelku zcela odkázána). Pokud jde o kritérium veřejného zájmu, Nejvyšší správní soud nepřehlédl zájem na ochraně účastníků silničního provozu před působením řidičů, kteří soustavně porušují předpisy upravující bezpečnost provozu na pozemních komunikacích. Vzhledem k charakteru přestupků, pro jejichž spáchání stěžovatelka dosáhla 12 bodů a jejich závažnosti, souhlasí Nejvyšší správní soud s městským soudem, že možnost stěžovatelky nadále řídit motorové

pokračování

vozidlo po přechodnou dobu do meritorního rozhodnutí (nyní Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti) nebude v daném případě znamenat nepřiměřené narušení veřejného zájmu na bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, které by bránilo přiznání odkladného účinku (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2015, č. j. 2 As 103/2015 - 128, publ. pod č. 3254/2015 Sb. NSS). Tento veřejný zájem v daném případě nepřeváží možný negativní dopad odebrání řídičského oprávnění na trvání stěžovatelčina pracovního poměru, s přihlédnutím i k odkázanosti stěžovatelčiny matky na zajištění dopravy k lékařským ošetřením stěžovatelkou.

[10] Zbývá doplnit, že ze stejných důvodů přiznal odkladný účinek žalobě proti napadenému rozhodnutí také městský soud.

[11] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud rozhodl o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak, jak je uvedeno ve výroku.

[12] Ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly, může Nejvyšší správní soud toto usnesení i bez návrhu zrušit (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.).

[13] Nejvyšší správní soud ve svém usnesení ze dne 29. 2. 2013, č. j. 1 As 27/2012 - 32, zaujal názor, že „[p]ovinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, per analogiam].“ Výrokem II. tohoto usnesení proto Nejvyšší správní soud uložil stěžovateli povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku. Podle položky 20 Sazebníku soudních poplatků, jenž je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), činí poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví 1 000 Kč. Soudní poplatek lze zaplatit buďto vylepením kolkových známek příslušné hodnoty a doručením jimi opatřené listiny Nejvyššímu správnímu soudu, nebo v hotovosti na pokladně soudu, nebo bezhotovostně na účet Nejvyššího správního soudu (vlastník účtu: Nejvyšší správní soud, Moravské nám. 6, 657 40 Brno; adresa banky: Česká národní banka, Rooseveltova 18, 602 00 Brno; číslo účtu: **3703-46127621/0710**; závazný variabilní symbol: **1020413320**). K zaplacení soudního poplatku za návrh na přiznání odkladného účinku stanovil Nejvyšší správní soud stěžovateli lhůtu 2 (dvou) týdnů od doručení tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. května 2020

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu

pokračování

Nejvyšší správní soud
Moravské nám. č. 6
657 40 Brno

ke sp. zn. 2 As 133/2020

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

Místo pro nalepení kolkových známek: